

יום ג', ט' , בשבט תשנ"ט (26 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי אבא קובנר, 1978

מה'ן היסבוג זאאואר ישראלי שהוכרו אגמול, השני'ה הי'גה:
 מה'ן שלא דברו לשם הרע. על כך מוסיף המדור, "הם לא עלו" -
 = 12 מיליון לפני '3' אגמול ממזרים על בן ישראל, אמר "ה' לאשה ליצור
 באופן' העם וישראלו כל' כסף וכל' זמם ושאלוה' מאג המזרים, כפי'
 שראינו בפרטג' למיד'... מאחר שהכאן הי'גה לכך 3 מ'ם במדבר, הי'ו
 בן ישראל מצטערים להשליך כל רכושם במזרים. אז הבטח להם
 הקב"ה שלא לו ב'ה' שלא יאגרו מנכסיהם אלא אף י'ה' להם
 מן הדיון המזרים וישראלו להם כל' כסף וזמם ושאלוה'. והיסוד ה'ה
 שמהו ישראל 12 מיליון ולא ג'לו אגמול. כל' אילו הי'ו מזגרים
 זשון הרע בין'הם, לא יחל שמהו יתקולל עם השן' וילך ויאמר
 למזרי': אם יהוא' מפניך ישראל זה להשליך לו כל' כסף, אלא מהן
 זו כי הוא איל רע וכי'ה' דברים לבטל זשון הרע ממזרי'א בכמה
 מ'ן אופנים. לכן השליכו להם במכה בכורה... =

והקראו ט"ו בטבט (בסדר 6 מ'ם):

**נשאלה השאלה: "ומה הענין שלא יאמרו בו גמולן, אמר (= כיוון)
 שאין בו קדושה?"**

מה "מיוזו" של יום זה לגו נהגו לנאום עצים בארצנו הקדושה? "אמר'
 ה' אלוקיכם ג'כו..." וכי אפשר לפרש וזם להלוק אחר הקב"ה?
 אלא מהחילת דר"ה של עולם לא נעסוק הקב"ה, אלא במשע מ'לה...
 אף אתם כלנכנסים לארץ לאו מעסקו אלא במשע מ'לה [ויקרא רבה]
 חקלאות בעם ישראל אינה מקצוע כלל והמלאכה, אלא דרך
 להצביק לה'. נשעיה היא מדרכיו של ה' כפי שמהו מבריאא העולם.
 אף עם ישראל, בהק'עו לארץ המוכנה, חז'ו לעסוק בנשעיה.
 מה' מהוה הק'פ? והוא ממוצ' בין הארץ לפר', ויש בו כה המהבר...
 כ' האזים על הלצה... "כ' צורה האזים ה'א לאבר העליונים והגמולנים,
 באשר יש בו בשעה מהעליונים, וגורף נושא את הנשמה מהתחגונים
 [שם משמאל, שמו-קצ'ה]. בקום גוריה ומצוא האזים מקשר בין הרוחני
 והגשמי ו"נוסע" קדושה בכל ענין עשמי. בט"ו בטבט הטבט "וצא
 מבריתא המורכב. אף האזים צור'ך לכך בורכ' האילנות להגדליה
 ולהגדולתם מהומרי'ה הטבט, ולהקריש בגוריה ומצוא, וע"י כך, להצביק
 לקב"ה ולק"ם בטבט: "אמר' ה' אלוקיכם ג'כו".

יום נעים !

[אור המורה]